

РЕШЕНИЕ

№ 26

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 29.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10000** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Санмартин Г. Й. С. „ЛНЧ [ЕГН], търсеща закрила от Е., действаща лично и като законен представител на малолетното си дете Р. Санмартин Л. А., срещу решение № УП-ОК-13 от 09.08.2023 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателите, на основание чл.70, ал.1 вр. чл.13, ал.1, т.1, т.2 от ЗУБ , като явно неоснователна.

В жалбата се твърди, че бежанската история на оспорващите е неправилно анализирана, което е довело до неправилни правни изводи за липса на предпоставки за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателите, редовно и своевременно призовани, не се явяват и не се представляват в открито съдебно заседание. Не ангажират доказателства. Не се претендира присъждане на разноски.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ, чрез представител по пълномощие юрк. П., отрича основателността на жалбата. Не претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение

Заклучението на прокурора от СГП е за правилност на оспорения акт.

Дирекция „Социално подпомагане“ К. село“-отдел „ Закрила на детето“ не изготвя социален доклад. Явилият се в о.с.з. на 29.11.2023 г. социален работник И. З. изразява становище по жалбата по реда на чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила на детето и заявява, че поддържа социалния доклад предоставен в хода на административното производство пред ДАБ, в който е отбелязано че детето и майката са настанени в РПЦ-С.,кв. О. К. ,имат достъп до медицински услуги и храна ,добри условия за живот в общежитието и няма риск за детето в тази среда.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, намира за установено следното от фактическа страна:

С молба, вх. № ОК-13-906 от 21.07.2023 г. жалбоподателката Санмартин Г. Й. С., действаща лично и като законен представител на малолетното си дете Р. Санмартин Л. А., [дата на раждане] е поискала предоставяне на международна закрила. Личните данни на кандидатите са установени въз основа на представени еквадорски национални паспорти.

На 20.07.2023 г. е съставен регистрационен лист. В същия ден Санмартин Г. Й. С. е получила копие от Указания относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството по предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за предоставяне на международна закрила, относно връчване на решенията. Видно от удостоверителното изявление на Санмартин Г. Й. С., обективизирано на стр. 2 от указанията, същите са били преведени на разбираем за чужденеца език/испански/ и последната е получила копие от тях. Съдържат се подписи и на длъжностното лице от ДАБ, връчило копие от указанията, както и участвалият при връчването им преводач. Съставена е ЕВРОДАК дактилоскопна карта с референтен номер BR112C2307200013. На 21.07.2023 г. на жалбоподателката е връчена покана за насрочено интервю. Уведомена е, че неявяването ѝ ще се счита за неспазване на съществено задължение в производството за предоставяне на статут, както и че неявяването на определената дата или в продължение на 30 работни дни след нея е основание за спиране за производството.

С писмо рег. № М-15272 от 17.08.2023 г. на директора на специализирана дирекция „М“ - ДАНС съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 ЗДАНС на ДАБ е съобщено, че специализираният орган не възразява да бъде предоставена закрила в Република България на лицето, регистрирано в РПЦ С. като Санмартин Г. Й. С..

От данните от проведеното на 28.07.2023 г. интервю, се установява, че жалбоподателката Санмартин Г. Й. С. заедно с малолетната си дъщеря Р. Санмартин Л. А. е напуснала Е., легално, на 07.05.2023г.с/с самолет до Турция, /с транзитно кацане в М. ,Испания/, където останала до 18.06.2023г, когато неправилно неуспешен опит да премине българо турската граница ,като представила на граничните власти неистински перуански паспорт. При задържането и разказала, че за перуанските граждани не се изисквало издаване на виза за влизане на територията на Европейския съюз ,докато това не се отнасяло за еквадорските граждани ,а тя нямала виза.

Санмартин Г. Й. С. заявява, че целта и е тя и дъщеря и да живеят в държава от Европейския съюз , където е възможно тя да си намери работа ,детето да учи и след като се установят да дойде и съпруга и/баща на детето/ от Е.. В интервюто, проведено

на 28.07.2023 г. като причина за търсената от Република България закрила жалбоподателката посочва, че в Е. има много банди от криминални престъпници, които отвличат деца за откуп, тероризират хората като нея и съпруга и, които работят и ги изнудват за пари; разказала, че дъщеря и на 27.02.2023г. докато отивала на училище , станала жертва на покушение от непознати лица и само намесата на родители на други деца осуетили нейното отвличане. След този инцидент семейството и заминало при роднини в [населено място] и останали там до заминаването им до Турция на 07.05.2023г.;разказала, че съпругът и нямал постоянна работа ,нейната работодателка също затворила здравния център в който жалбоподателката работела и заминала за САЩ. Заявява категоричното си нежелание да се завърне обратно в родината си,тъй като всички пари, които имали със съпруга и, ги вложили за да дойдат двете с дъщеря им в Европа и да търсят по -добро бъдеще за нея, детето и, в последствие и за съпруга и. В рамките на проведеното интервю с жалбоподателката, същата посочва, че не е имала проблеми заради етническата си принадлежност или изповядваната религия, не е членувала в политическа партия или организация, не е арестувана или осъждана. В заключителната част от протокола е отразено, че интервюто е проведено на разбираем за оспорващата испански език, без да съществуват комуникативни пречки и без възражения или допълнения от нейна страна.

По преписката е приобщена справка вх. № ЦУ-1155от 03.08.2023г. от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно Република Е.– актуално положение в страната, съставена съгласно Методологията на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището за изготвянето на информация за страните на произход на база внимателно подбрани, публично достъпни външни източници, посочени в края на документа. В нея е отразено, че в Е. след 2020г. са се появили нови престъпни центрове в области, които предлагат стратегически ползи за наркотрафик и позволяват създаването на нови връзки между транснационални групи ,местни банди и корумпирани служители в съда ,затворите и полицията. Извънредното нарастване на насилието измъчва пристанищните градове Г. и Р., престъпните групировки сплашват местното население ,използват тактики ,като обесване на тела на пешеходен мост,бомбени нападения на магазини и жилищни райони ,убийства и обезглавяване на членове на съпернически престъпни групировки; страната се характеризира с най-бързо растящо ниво на убийства в региона като 2022г. е най-смъртоносна година, откакто се води статистика./От „Острова на мира“ до Епицентъра на насилието./

С оспореното в настоящото производство решение № УП-ОК-13/ 09.08.2023 г. на интервюиращ орган въз основа на събраните в административното производство доказателства, като е съобразил актуалната ситуация в страната на произход, ответникът е приел, че не са изпълнени предпоставките по чл. 8 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут и на основание чл. 70, ал. 1, вр. чл.13,ал.1,т.1 ЗУБ е отхвърлил молбата за статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателките ,като явно неоснователна. Актът е произнесен след като е съобразено, че анализът на заявените обстоятелства сочи, че кандидатът е икономически мигрант и се позовава на основания извън предмета на ЗУБ; че молителката не сочи никакви причини за основателни опасения от преследване. Спрямо нея в страната и по произход не е имало конкретни действия на преследване или тежки посегателства, не могат да бъдат установени лични опасения.

Тя не е била принудена да избяга от Е., а е заминала, заедно с детето си за Турция по свое желание, породено от стремеж към установяване в държава от Европейския съюз с по-висок стандарт. В конкретния случай се касае за икономически мигранти, а не за лица нуждаещи се от международна закрила.

По хуманитарния статут в мотивите на Решение № УП-ОК-13/ 09.08.2023 г. е прието, че не са налице предпоставките за предоставяне му по чл.9, ал.1, б и 8 ЗУБ. Чужденката не е съобщавала върху нея да е оказвано насилие или да е била измъчвана или изтезавана в държавата и на произход. Анализирани са ситуацията в Е. и е заключено, че по отношение на молителката не са налице каквито и да било основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на Е., където е пребивавала, би била изправена пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Случаят е разгледан и във връзка с възможността да прилагане на чл.9, ал.1 т.3 ЗУБ с позоваване на приобщената справка за ситуацията в Е.. Съобразено е, че липсват предпоставките за предоставяне на статут по чл.8, ал.9 и чл.9, ал.6 ЗУБ., тъй като не е посочено от молителката член на семейството и да има предоставена закрила в Република България, висшият интерес на детето е да живее заедно с родителите си в семейна среда в държавата в която е родено и израснало Е. и посочените от кандидатката лични мотиви за желанието ѝ да работи в Република България и нейното дете да учи, не могат да бъдат оценени като хуманитарни, с оглед предоставянето на статут по чл.9, ал.8 от ЗУБ. При така направената преценка на свързаните с личното положение на оспорващата и държавата и на произход факти е формирано заключение, че искането и за международна закрила е явно неоснователно.

Решение № УП-ОК-13/ 09.08.2023 г. на интервюращия орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е съобщено на Санмартин Г. Й. С. с участието на преводач на 11.10.2023 г.

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателите са адресати на акта, засегнати неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което имат правен интерес от оспорване. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Същата е депозирана в срока по чл. 84, ал.2 ЗУБ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решение № УП-ОК-13/ 09.08.2023 г. е издадено от К. Й. И., главен експерт в РПЦ – С., ПМЗ-кв. О. К. “ интервюиращ орган на ДАБ, в рамките на предметната му компетентност по чл.70, ал.1 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите ѝ граници – регистрирането на чужденеца е сторено на 21.07.2023г., с което е образувано закрилно производство по чл.68, ал.1, т.1 ЗУБ; тъй като срокът за приключването му с чл.70, ал.1 ЗУБ е определен до 14 работни дни от образуване на производството, по правилото на чл.60, ал.5 ГПК вр. чл.144 АПК се изчислява от деня, следващ деня на това образуване като негово начало, и броен така, изтича на 10.08.2023г. поради което постановеното на 09.08.2023г. решение е издадено от компетентен административен орган.

Противно на твърденията в жалбата, актът е мотивиран от фактическа и правна страна с излагане на подробни съображения относно липсата на основания за предоставяне на международна закрила по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗУБ. Административният орган е

намерил основания по чл.13, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ за явна неоснователност на молбата за закрила, а именно кандидатът се позовава на основания извън предмета на този закон и не посочва причини за основателни опасения от преследване. Те кореспондират с основанията по чл.31, пар.8, б.“а“ от Директива 2013/32/ЕС - кандидатът, при подаване на своята молба и излагането на фактите, е повдигнал въпроси, които нямат отношение към разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

Релевантни към международната закрила по ЗУБ са обстоятелствата по чл.8 и чл.9. Според чл.8 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Според чл.9 ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, или 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Административният орган е изследвал всички основания за преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ – основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, във връзка с легалното определение за преследване по чл.8, ал.4 ЗУБ - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, както и липсата на конкретни действия на преследване по примерното изброяване на чл.8, ал.5 ЗУБ.

Обосновано органът е приел, че жалбоподателката заедно с малолетното си дете не е била принудена да отпътува от страната си на произход поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Срещу нея не са били предприети такива действия, нито от официалните власти, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. По отношение на поддържаната лична бежанска история, по време на интервюто пред органа на 28.07.2023г. жалбоподателката разказала за инцидент-опит за отвлечане, на дъщеря и на 27.02.2023г. докато отивала на училище. Чуждата гражданка не е представила никакви писмени доказателства относно бежанската и история или държавата и на произход, не е посочила да е предприела мерки или да е уведомила компетентните органи за този инцидент, поради което правилен е изводът на органа, че тези твърдения не следва да се кредитират. Съдът намира, че изложените от жалбоподателката мотиви за напускане на страната и на произход са продиктувани преди всичко от липсата на пари и възможност за работа на нея и съпруга и, поради което те не попадат в предметния обхват на ЗУБ.

В административната преписка се съдържа и справка на дирекция „Международна дейност“ с вх. № ЦУ-1155 от 03.08.2023г. относно общото положение на

политическата обстановка и сигурността в страната на произход на жалбоподателката –Е.. Според нея Е. не се намира в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт въпреки повишената криминогенна обстановка в някои райони на страната. Правилни са изводите на интервюиращия орган, че спрямо кандидатите не се установяват и основанията по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ, поради липса на достоверни твърдения, че същите са изложени на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание, екзекуция, изтезание, нечовешко или друго унижително отнасяне или наказание. Извършена от интервюиращия орган е и дължимата преценка за „най добрия интерес „ на малолетната Р. Санмартин Л. А.. Съдът изцяло споделя извода, че висшият интерес на детето е да живее заедно с двамата си родители в държавата им по произход Е., където е родено и израснало.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата на Санмартин Г. Й. С., търсеща закрила от Е., действаща лично и като законен представител на малолетното си дете Р. Санмартин Л. А. следва да бъде отхвърлена. Молбата им за закрила е разгледана и решена от компетентен административен орган, без допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон. Отхвърлянето ѝ като явно неоснователна в ускорена процедура на общото производство по чл.70, ал.1 ЗУБ е сторено без да се засягат точността и пълнотата на разглеждането и в разумен срок по смисъла на като според чл.31, пар.2 и пар.9 от Директива 2013/32/ЕС. Намереното основание по чл.31, пар.8, б.“а“ от Директива 2013/32/ЕС, кореспондиращо с чл.13, ал.1, т.2 ЗУБ, се потвърждава от данните по административната преписка, тъй като при подаване на своята молба и излагането на фактите, кандидатите са повдигнали въпроси, които нямат отношение към разглеждането на това дали те отговарят на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Санмартин Г. Й. С. търсеща закрила от Е., действаща лично и като законен представител на малолетното си дете Р. Санмартин Л. А., срещу решение № УП-ОК-13 от 09.08.2023 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателите, на основание чл.70, ал.1 вр. чл.13, ал.1, т.1, т.2 от ЗУБ , като явно неоснователна.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: